

[Bendix.]

Til fru Eva Gredal vil jeg sige, at den problemkreds, som hun var inde på, mener jeg fortjener en grundig undersøgelse i folketingets boligudvalg og i folketingets socialudvalg. Jeg er bekendt med, at socialudvalget har haft et samråd med socialministeren om disse ting fra boliglovene, og jeg vil blot med disse bemærkninger, hvor jeg trækker fru Eva Gredals indlæg frem, sige, at det er klart, at vi ikke i den ene lovgivning skal krydse den anden lovgivnings intentioner. Vi skal naturligvis ikke i boliglovene krydse de intentioner, der måtte være i bistandsloven. En sådan mangel på sammenhæng mellem lovgivningen skal naturligvis undgås, og derfor vil jeg meget gerne medvirke til i et samspil med socialudvalget at få disse ting, som fru Eva Gredal trak frem, klaret op.

Til ministeren vil jeg sige, at min tanke om, at der umiddelbart efter første behandling skulle være en konference mellem de interesserede parter, inden vi går i gang med detailbehandlingen i boligudvalget, spillede ministeren jo fikst fra sig ved at sige: nu har jeg fremsat lovforslagene her i folketinget, så er det ikke min banehalvdel, det foregår på længere, nu er det formanden for folketingets boligudvalg, der må tage stilling til, om noget sådant er en god idé. Der er så ikke andet at sige, end at så må vi snakke med formanden for folketingets boligudvalg om denne sag. Vi får lejlighed til at mødes med ham og resten af boligudvalget på tirsdag, og så skal jeg vide at forfølge tanken i folketingets boligudvalg.

Ministeren havde også et par bemærkninger til mig og andre i forbindelse med den målsætning, der ligger i boligforliget, med de 40.000 enheder pr. år. Ministeren sagde, at det var let sagt at bede om, at ministeren udfyldte den målsætning, der ligger i forliget. Jeg vil sige, at jeg først og fremmest bad ministeren om at redegøre for, hvordan han havde tænkt sig, at han i kraft af sine beføjelser skulle medvirke til, at denne målsætning blev opfyldt, og jeg var ikke så forfærdelig tilfreds med svaret, fordi det, ministeren sagde, var stort set: lad os nu vente og se. Jeg kan da nok være enig i, at vi naturligvis ikke skal falde over vores egne ben i dette stykke, men der er nu også grænser for, hvor længe vi skal „vente og se“.

Tønnesen (CD):

Det skal kun være nogle få bemærkninger. Jeg må i lighed med hr. Bendix konstatere, at der kom en interessant bemærkning fra hr. Henning Philipsen, at man kan købe sin egen bolig. Nu kan jeg se, at hr. Henning Philipsen er på vej, og derfor vil jeg spørge, om han har den tanke, at man også vil sikre mod inflation.

Med hensyn til den boligkonference, der er omtalt heroppefra af hr. Bendix, kan jeg ikke se, at den har den store interesse, fordi de interesseorganisationer, der arbejder med disse ting, har vi jo fået henvendelse fra — og jeg vil gerne rose disse henvendelser, fordi de er meget fyldige og meget saglige; jeg gennemgår dem i øjeblikket med stor interesse.

Til hr. Svend Jakobsen vil jeg gerne sige, at jeg for mit vedkommende ikke har tænkt mig at gå ud i et propagandafelttog imod noget som helst. Jeg talte i hvert fald ikke om størrelser, for en stor lejlighed behøver ikke nødvendigvis at være forbundet med luksus. Tværtimod betragter jeg større familieboliger som et gode, i det mindste for de familier, som har et eller flere børn. Det er nok muligt, at jeg i mine tanker har haft byggerier, der er fra før 1972, ja, det er ikke alene muligt, det er højst sandsynligt, men hvis der skulle dukke noget op nu fremover i hvert fald, vil jeg være vågen deroverfor, og det forstår jeg også, at hr. Svend Jakobsen vil være. Det vil med andre ord sige, at vi rent faktisk er enige.

Henning Philipsen (SF):

Jeg var så letsindig i første omgang næsten at overskride taletiden, og derfor fik jeg ikke anledning til at gøre et par bemærkninger til hr. Svend Jakobsen og hermed også til socialdemokratiet. Lad mig så gøre det her i anden omgang og spørge socialdemokratiet: har man ikke i årenes løb indhøstet så mange bitre erfaringer med at indgå forlig til højre her i salen, at man efterhånden finder ud af, at dette burde man dog vist ikke have indgået? I den forbindelse vil jeg gerne erindre om hr. Svend Jakobsens tidligere i dagbladet Information udtrykte tvivl om, hvorvidt det nu også var muligt for socialdemokratiet at gennemføre dette boligforlig. Jeg ser det på baggrund af de betragtninger, hr. Svend Jakobsen